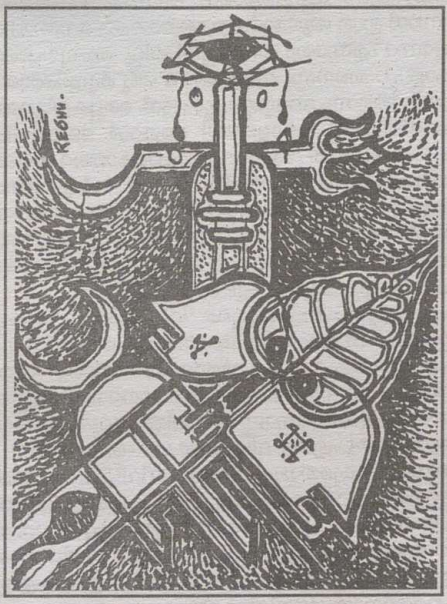
വചസ്സ്
മാസികം

2004 ജൂലൈ-ആഗസ്റ്റ്
എട്ടുപുറം
ഇരുപത്തൊന്നാം ലക്കം
21

ചിത്രവിചാരം

ചിത്രകാരൻ : രഘു മൺട്രോ

ഈ ലക്കത്തിലെ വചസ്സ്:

ജീർണ്ണിച്ച വാക്കുകളുടെ പൊടി
നിന്നിൽ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.
നിശബ്ദതയാൽ നിന്റെ
ആത്മാവിനെ നീ കഴുകുക

ടാഗോർ

സ്വകാര്യ വിതരണം

കുറിയതേ കുറിക്കുകൊള്ളൂ

വച്ചസ്സ് മാസികം

21

വചസ്സ് ഇരുപത്തൊന്നാം ലക്കം 1179 മിഥുനം-കർക്കടകം

ചെറിയ സൃഷ്ടികൾ അയയ്ക്കുക

എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഈ വിലാസത്തിൽ-

ശശിധരൻ കുണ്ടറ, കുണ്ടറ പി.ഒ.,കൊല്ലം-691501.

മുഖം

കർഷകർ അങ്ങനെയും ചിലരുണ്ടോ?

തകഴിയുടെ 'കൃഷിക്കാരൻ' എന്ന കഥ വായിക്കുമ്പോൾ ഇത്ര ആത്മാർഥത അയാൾക്കു വേണമായിരുന്നോ എന്നാരും ചിന്തിച്ചിരിക്കില്ല. അതുപോലെ കാളപ്രാന്തനെന്നു വിളിക്കേണ്ട ഒരു കൃഷിക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവുസേപ്പുചേട്ടൻ. രാപ്പകലില്ലാതെ പത്തിരുപതു കൊല്ലമായി അയാൾ അധ്വാനിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയത് വാർദ്ധക്യം. ലോകോത്തര യജ്ഞമായ കൃഷിക്ക് സഹായിക്കാൻ അയാൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനായുഗത്തിന്റെ നിസ്സഹായതയിൽനിന്ന് ഇന്നും അയാൾ ഉയർന്നിട്ടില്ല, എന്നാൽ അയാളെ അപമാനിക്കുന്ന വിപണികളും ചൂഷണമാർഗങ്ങളും വളർന്നിട്ടുണ്ട്....

പൊൻകുന്നം വർക്കിയുടെ 'ശബ്ദിക്കുന്ന കലപ്പ' ഇപ്പോഴാണ് നാം വായിക്കേണ്ടത്. കർഷകർ ദിനംപ്രതി ആത്മഹത്യ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ അതു നമ്മുടെ ഭരണപ്രാന്തന്മാർ തമാശയായി എണ്ണുകയാണ്. വിഷം തിന്നാലും കയറിൽ കുരുങ്ങിയാലും ആത്മഹത്യ എന്നു വിളിക്കാമോ? -അല്ലപ്പിന്നെ!

'നിന്ദയും ക്രൂരതയും നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തെക്കാൾ എത്രഭേദമാണ് മരണം' എന്ന് ആ കഥയിൽ പൊൻകുന്നംവർക്കി എഴുതുമ്പോൾ ഈ പ്രച്ഛന്ന വേഷക്കാരെയും അവരുടെ വർക്കത്തില്ലാത്ത വാക്കുകളെയും തീർച്ചയായും ഓർത്തിരുന്നില്ല! ഇവർ ഏതു പ്രാർത്ഥനായുഗത്തിൽ കഴിയുന്നോ എന്തോ.

പത്രാധിപർ

പ്രതിമുഖം

അബുഗുറൈബിലെ ക്രിസ്തു-റെനിയുടെ കുറിപ്പ് വാസ്തവക്കാഴ്ചയാണ്, ഇത്രയും അടി കർത്താവിനു കൊള്ളുമ്പോൾ ഭക്തർ തിയേറ്ററിൽ മരിച്ചില്ലെങ്കിലേ അദ്ഭുതമുള്ളൂ. ഞാൻ കണ്ട ഏറ്റവും മോശം ചിത്രങ്ങളിലൊന്നാണ് പാഷൻ ഓഫ് ദി ക്രൈസ്റ്റ് - കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

കുട്ടന്റെ ഒറ്റവര ചിത്രം നന്നായി. - ആർ.സി.ബോസ്

ഡിയർ ആന്റൻ ജോയി.....മാർക്സിനെ മറക്കൂ - എം.എ ബേബിയെ ധ്യാനിക്കൂ - എൻ.എസ്.മണി

കവിത

കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം

എ.ജയിംസ്

"ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുതു
ഓട്ടം തികച്ചു
വിശ്വാസം കാത്തു
ഇനി നീതിയുടെ കിരീടം
എനിക്കായി വച്ചിരിക്കുന്നു"
പൊരുതിയത്
ഭരണകൂടത്തോടും
പള്ളിയോടും
പണക്കാരനോടും
ഓട്ടം തികച്ചത്
കാവ്യപൂജയിലൂടെ
വിശ്വാസം
മനുഷ്യരിലായിരുന്നു
നീതിയുടെ കിരീടം ഇതാ
പ്രബുദ്ധ കേരളത്തിന്റെ
തിരുമുൽക്കാഴ്ച
അങ്ങ് ഉറങ്ങുന്നത്
പാമ്പാടിയിലെ
പരിച്ചേരി വീട്ടുമുറ്റത്തെ
കല്ലറയിലല്ല
ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
ശാന്തമായി ഉറങ്ങിക്കൊള്ളു
കലപ്പയായി ശബ്ദിക്കുന്ന
ആ വാക്കുകളുണ്ടല്ലൊ,
ഞങ്ങൾക്കു കാവലായി
ഒരിക്കലുമുറങ്ങാതെ.....

പൊൻകുന്നം വർക്കി

ചിത്രം : എൻ.എസ്.മണി

ലേഖനം

ശേഷം സ്ക്രീനിൽ

റെനി

മുസ്ലിം തീവ്രവാദികൾ മലബാറിൽ വ്യാപകമായി സിനിമാകൊട്ടകകൾ കത്തിച്ചിട്ട് പത്തുവർഷത്തിലധികമായി.

അന്നവർ സിനിമാകൊട്ടകകൾ തകർക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച സിഗരറ്റ്-തീപ്പെട്ടി തന്ത്രം നവീനമായൊരു കണ്ടുപിടുത്തവുമായിരുന്നു. സങ്കുചിതമായ അവരുടെ വീക്ഷണത്തോട് അന്നുതോന്നിയ സഹതാപം കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏറിയിട്ടേയുള്ളു.

സിനിമാകൊട്ടകകൾ സംസ്കാര വിനിമയ കേന്ദ്രങ്ങളായിരുന്നു. ആത്മാവില്ലാത്ത ലോകത്തിൽ മനുഷ്യനു സ്വപ്നം നൽകിയിരുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ, ഇന്ന് തീവ്രവാദികളുടെ സഹായമില്ലാതെ, ചെറിയ ടൗണുകളിലെ ഏതാണ്ട് എല്ലാ സിനിമാകൊട്ടകകളും അടച്ചുപൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമജീവിതത്തിലെ ഉണർത്തുവിളികളായിരുന്നു സിനിമാ അനൗൺസ്മെന്റുകൾ. ഇന്ന് അതില്ല. പെട്ടിക്കടകളുടെ മുന്നിലും ചെറിയ ചായക്കടകളിലും പതിക്കുമായിരുന്ന സിനിമാപോസ്റ്ററുകളും മെല്ലെ വഴി മാറുന്നു. സിനിമാ

നോട്ടീസുകളും പാട്ടുപുസ്തകങ്ങളും എത്രയോ മുമ്പേ അപ്രത്യക്ഷമായി.

സിനിമയ്ക്കു പോവുക പണ്ട് ആളുകൾക്ക് ശീലമായിരുന്നു. ജനം കുറഞ്ഞപ്പോൾ മിക്ക സി-ക്ലാസ് തിയേറ്ററുകളിലും നീല തെളിയാൻ തുടങ്ങി. നീല കടുത്തിട്ടും ജനം വരാതായി. പണ്ട് തിയേറ്ററിലെ ഇരുട്ട് കാമുകീകാമുകൻമാർക്ക് ഹരമായിരുന്നു. ഇന്നവിടെ വിമത ലൈംഗികർ മാത്രം. സിനിമ ജീവിക്കുന്നത് തിയേറ്ററിലാണ് എന്നാൽ ഏറ്റവും ശക്തമായ ഈ സാംസ്കാരിക വിനിമയ കണ്ണി വിടപറയുകയാണ്. 1913-ലാണ് ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ തിയേറ്റർ വാർവിക്മേജർ മദ്രാസിൽ തുറന്ന് പ്രദർശമാരംഭിച്ചത്. ഇനിയിപ്പോൾ അവസാനം അടച്ചു പൂട്ടുന്ന തിയേറ്റർ ഏതാണെന്നാണ് നാം അറിയാൻ പോകുന്നത്!

വരവഴികൾ

എല്ലാം കുഞ്ഞുങ്ങളും ചിത്രകാരന്മാരാണ്.

ലെവി രവികുമാർ

എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങളും ചിത്രകാരന്മാരാണ്. എന്ന സംജ്ഞയിലേക്കു നാം കടന്നുവരിക. അവർ വരയ്ക്കുന്നതെന്തും ചിത്രങ്ങളാണ്. ഇഷ്ടമുള്ള പ്രതലത്തിൽ, ഇഷ്ടമുള്ള രീതിയിൽ, ഇഷ്ടമുള്ള മീഡിയത്തിൽ ചിത്രമെഴുതാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കുണ്ട്. അവരവരുടേതായ ഭാവന ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമാണത്. ചിത്രമെഴുതുന്ന കുട്ടിയെ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കു വിധേയനാക്കി എഴുതിക്കുന്നതു ആശാസ്യമല്ല. നെയ്യപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന പ്രക്രിയയുടേതല്ല ചിത്രമെഴുത്തിന്റെ രീതി എന്ന തിരിച്ചറിവോടെ മുതിർന്നവരുടെപക്വവും ബോധപൂർവ്വവുമായ ഇടപെടലുകളാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ക്രിയേറ്റീവായി ചിത്രമെഴുതുന്നതിന് അവർ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിണങ്ങട്ടെ. കൈത്തഴക്കം വന്ന ഒരാളിന്റെ വീക്ഷണകോണത്തിൽ കുട്ടിക്കു ചിത്രമെഴുതാൻ കഴിയില്ലല്ലോ! അപ്പോൾ പിന്നെ മൂത്താശ്ശാൻമാരുടെ അത്തരം ശാഠ്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയാവും നന്ന്. കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, കൈത്തഴക്കം വന്ന ചിത്രകാരനായി ആയിത്തീരുകയാണ് വേണ്ടത്.

ഹൈക്കു

ശശിധരൻ കുണ്ടറ

□ തൂലികയുടെ അലങ്കാരത്തിന്
എന്റെ ജീവിതം കൊടുക്കില്ല
കാലത്തിന്റെ കനലിൽ നടക്കണം.

□ ഇടവഴി തീരുംവരേയ്ക്കും നടവഴിയിൽ
ഏറെനേരം ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നു
എന്റെ പാദമുദ്ര തിരിച്ചറിയാനെന്തുവഴി?

□ വളർന്നുവളർന്നു വേരുവേണ്ടെന്നായി
താളിയോലയിൽ ജ്ഞാനോദയം
ഏതു പത്തായപ്പുരയിലെന്റെ ധാന്യശേഖരം?

കഥ

പെരുന്തച്ചൻ

മനോജ് ജാതവേദർ

പുലർച്ചയ്ക്ക് മൈക്കേലിന് വീണ്ടും ഈശോയുടെ സ്വപ്ന ദർശനം ഉണ്ടായി. 'മൈക്കേലേ', കുലുക്കിവിളിച്ചിട്ട് ഈശോ പറഞ്ഞു. 'കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച നീ ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രകാരം തച്ചൻ ഇന്നു വരും'. ഉറക്കച്ചടവിൽ മൈക്കേലിന് ഒന്നും ഓർമ്മ വന്നില്ല. ചിതലെടുത്ത് പൊളിഞ്ഞ വാതിൽ അഴിച്ചുപണിയാൻ ദിവസങ്ങളായി ഗ്രേയ്സ്മേരി ആവശ്യപ്പെട്ടതും പല ആശാരിമാരേയും സമീപിച്ചെങ്കിലും ചെറിയ പണിയായതുകൊണ്ട് ആരേയും കിട്ടാത്തതും നിവൃത്തികെട്ട് കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചയിലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇതുകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയതും അയാൾ മറന്നുപോയിരുന്നു. 'കർത്താവേ!' ഓർമ്മ വന്നപ്പോൾ അയാൾ അത്ഭുതംകൂറി. 'പൊളിഞ്ഞ വാതിൽ പണിയാനാണോ അയാൾ വരുന്നത്?' ചോദിച്ചെങ്കിലും മറുപടികിട്ടിയില്ല. ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞുതളർന്ന എംപ്ലോയിമെന്റ് ഓഫീസറെപ്പോലെ ഈശോ മേശപ്പുറത്ത് തലചായിച്ച് കൂർക്കം വലിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വർഗമെങ്കിലും ഒന്ന് കാണാമെന്ന് വിചാരിച്ച് മൈക്കേൽ ചുറ്റുപാടുകളിലേക്ക് കണ്ണുപായിക്കവേ റീലു പൊട്ടിച്ച സിനിമപോലെ സ്വപ്നവും തീർന്നു.

ഉച്ചയ്ക്ക് മുമ്പെപ്പഴോ, ചത്തുമലച്ചുവീഴുന്ന നിരവധി ഫോൺകോളുകൾക്കിടിയിൽ നിന്നും ഗ്രേസിന്റെ ശബ്ദം മൈക്കേൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. 'ആശാരി വന്നു. അത്ഭുതം!' ഗ്രേസ് പറഞ്ഞു. 'ആരും പറഞ്ഞുവിട്ടിട്ടല്ല. സ്വയം, ഇങ്ങനെയൊരു വീടും ഇതുപോലൊരു പണിയും സ്വപ്നം കണ്ടത്രേ. ഞാൻ വാതിൽ പണിയിച്ചോട്ടെ?'. ഗ്രേസ് ചോദിച്ചു. പുലർച്ചയിലെ സ്വപ്ന ദർശനത്തിന്റെ കഥ മൈക്കേൽ തന്നെയും മറന്നുപോയിരുന്നു. ഈശോ വെള്ളമുണ്ടാകട്ടെ എന്നു കല്പിച്ച അതേ ലാഘവത്തിൽ, 'പണി തുടങ്ങട്ടെ' എന്ന് മൈക്കേലും കല്പിച്ചു.

ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് വീണ്ടും ഗ്രേസിന്റെ ഫോൺ വന്നു. 'അത്ഭുതം!'. 'ഒന്ന് തൊടുന്നതിനു മുമ്പ് വാതിൽ പണി പൂർത്തിയായി. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് തോന്നുന്നു, ഈ പുതിയ വാതിൽ മുൻവശത്തുവച്ചിട്ട് അവിടുത്തെ പഴയ വാതിൽ പുറകിൽ എടുത്തുവച്ചാലോ എന്ന്. വിസമ്മതം ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ?' അപ്പോഴേക്കും നിരവധി തിരക്കുകൾ വീർപ്പുമുട്ടിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നതുകൊണ്ട് 'എന്തുവേണമെങ്കിലും ആയിക്കോ' എന്നൊരൊറ്റ വാചകത്തിൽ മൈക്കേൽ ഗ്രേസിനോട് പറയാനുള്ളതെല്ലാമൊതുക്കി.

'മുൻവശത്തെ വാതിലിന് കനം കുറവായാൽ കുഴപ്പം വല്ലതുമുണ്ടോ?' കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗ്രേസ് വീണ്ടും വിളിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും അവളുടെ ശബ്ദം താണിരുന്നു. 'ഗ്രേസേ', മൈക്കേൽ വിളിച്ചു. 'നിനക്കിതെന്തുപറ്റി? ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ പറ്റാത്തവണ്ണം?' അതിനു മറുപടിയായി ഒരു വിതുമ്പലോടെ ഗ്രേസിന്റെ ശബ്ദം അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്തു. നിരവധി തവണ, മൈക്കേൽ തിരിച്ചു വിളിച്ചെങ്കിലും 'ഈ വഴിക്കുള്ള എല്ലാ ലൈനുകളും ഇപ്പോൾ ഉപയോഗത്തിലാണ്, ദയവായി കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞ് വിളിക്കുക' എന്ന മറുപടിയാണ് ലഭിച്ചത്. തറയിലൂടെ പോകുന്ന ഇഴജന്തുവിനെപ്പോലെ ഒരു തണുപ്പ് അരിച്ചു നടക്കുന്നതായി മൈക്കേലിനന്നേരം തോന്നി.

വീണ്ടുമെപ്പോഴോ ഗ്രേസ് വിളിച്ചു.'ഒരു വാതിലും ഉറപ്പിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. മൈക്കേലേ സത്യം പറ, അതൊരു

ആശാരി തന്നെയാണോ അതോ മറ്റു വല്ലവരുമോ?''ഞാനിപ്പോഴാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്, ആ നീണ്ട താടിയും ഇരുണ്ടു കലങ്ങിയ കണ്ണുകളും ഒരു മുൾക്കാടുപോലെ ഇടിഞ്ഞിറങ്ങിയ ശിരസ്സും. സത്യം പറ, നീ ഈ വീടിന്റെ വാതിലുകൾ പണിയാൻ ആരെയാണേൽപിച്ചത്?' അതിനു മറുപടിയായി മൈക്കേൽ പലതും പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ഒന്നും ഗ്രേസ് കേട്ടില്ല. വിനിമയങ്ങൾ ഒരു വഴിക്കു മാത്രമായി നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നെ അതും നിലച്ചു. ഫോണിലൂടെ ഒരു ചുഴലിക്കൊടുങ്കാറ്റ് പറന്നുപോകുന്ന ശബ്ദം മാത്രം മൈക്കേൽ കേട്ടു.

നേരത്തെ പോകാൻ പെർമിഷൻ വാങ്ങി ഇറങ്ങിയെങ്കിലും ബസ് കിട്ടാൻ വൈകി മൈക്കേൽ വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ രാത്രിയായിരുന്നു. വാതിലുകൾ ഇല്ലാത്ത വീട് ഒരു തുറന്ന പുസ്തകം പോലെ അയാളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. ഒന്നൊന്നായി അയാൾ ഓരോ മുറിയിലും കയറിയിറങ്ങി. ഒരു മുറിക്കും വാതിലുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. ഉടുപുടവകൾ അഴിച്ചെറിഞ്ഞ ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ വീട് മൈക്കേലിനു നേരെ പൊട്ടിച്ചിരികളും കരച്ചിലും വർഷിച്ചു.

സിനിമ

മരണമില്ലാത്ത സൈക്കിൾ മോഷ്ടാക്കൾ (തുടർച്ച)

നിസാർ മുഹമ്മദ്

സ്റ്റുഡിയോയുടെ കെട്ടുപാടുകളിൽ നിന്ന് ക്യാമറയെ പുറത്തേക്ക് നയിക്കുമ്പോൾ ഇറ്റാലിയൻ സിനിമയിൽ മുള പൊട്ടി തുടങ്ങിയ ഒരു ആവിഷ്കാരശൈലിയെ-നിയോറിയലിസം സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠമാക്കുകയായിരുന്നു ഡിസീക്ക. നിരവധി ചലച്ചിത്ര പ്രണയികളെ വശീകരിച്ച ഈ രചനാതന്ത്രമാണ്, 'വൻമരം' എന്ന് കുറസോവ വിശേഷിപ്പിച്ച നമ്മുടെ സത്യജിത്റേയിൽ നിന്ന് ഒരു 'പഥേർപാഞ്ചാലി'യെ ലഭിക്കാൻ ഇടയാക്കിയത്. നിലനില്പിനായി പാടുപെടുന്ന സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിലെ സന്നിഗ്ധതകളെയും അവയെ ചുഴ്ന്നു നില്ക്കുന്ന 'ഫാന്റസി'യെയും ഈ നൂതന ശില്പവിദ്യയുലൂടെ ആവിഷ്കരിച്ചപ്പോൾ ചലച്ചിത്ര സൗന്ദര്യ ശാസ്ത്രത്തിൽ പുത്തനൊരു ശാഖ പിറന്നു. പുറംലോക ചിത്രീകരണത്തിനും വിശദാംശങ്ങൾക്കും വലിയ പ്രാധാന്യമുള്ള ഈ സിനിമയിൽ കാഴ്ചയുടെ ഒരു പൊട്ടു പോലും വെറുതെയില്ല. ഈ ദൃശ്യ വൈപുല്യം സൃഷ്ടിക്കുന്ന സംഘർഷമാണ് നമ്മുടെ കാഴ്ചയുടെ അതിരുകളെ പല വിതാനങ്ങളിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നത്.

'ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ചീന്തിയെടുത്ത' കഥയും ചലചിത്രകലയുടെ ശക്തിലാവണ്യങ്ങൾ ആവഹിച്ച് രൂപം നല്കിയ തിരക്കഥയുമാണ് ഈ സിനിമയുടെ നട്ടെല്ല്. ഫ്രെയിമുകളുടെ മഹാ പ്രവാഹത്തിൽ നിന്ന് സീനുകളും സീകൻസുകളുമായി രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം ചവച്ചു തുപ്പിയ ജീവിതം നമ്മുടെ ദൃശ്യപഥത്തിൽ ചുരുൾ നിവരുമ്പോൾ ക്യാമറയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നാം അറിയുന്നേയില്ല. ഒരു ഭാവഗാനം പോലെ കൊതിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഈ സിനിമയുടെ ക്രാഫ്റ്റ്.

ചിത്രത്തിൽ ആദ്യന്തം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ റിക്കിയും മകൻ ബ്രൂണോയുമാണ്. എങ്കിലും അവാ

ച്യമായ ഒരു നോവുപരത്തി നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഒരു സൈക്കിൾ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. നടുങ്ങുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലൂടെ കടന്നു പോകുന്ന റിക്കി എന്ന കഥാപാത്രം ലോകസിനിമയിലെ എല്ലാ മികച്ച കഥാപാത്രങ്ങൾക്കുമൊപ്പം നില്ക്കുന്നു. ചിത്രത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗങ്ങളിൽ മാത്രം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന മരിയ എന്ന കുടുംബിനി, റിക്കിയുടെ ഹൃദയപക്ഷം ചേർന്നുനിന്ന് ജീവിതത്തിന് അർത്ഥം ചമയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങൾ ഗൃഹാതുരത്വത്തോടെ മാത്രം ഓർക്കാൻ കഴിയുന്നത്ര ഹൃദ്യവുമാണ്. പാത്രസൃഷ്ടിയുടെയും അസാധാരണമായ ഭാവ പ്രകടനത്തിന്റേയും വ്യത്യസ്തത കൊണ്ട് നമ്മുടെ മനം കവരുന്നുണ്ട് ബ്രൂണോ എന്ന കുട്ടി. ഭാവദേങ്ങൾ മിന്നിമറയുന്ന അവന്റെ മുഖത്തു നിന്നാണ് റിക്കിയുടെ മാനസികാവസ്ഥകൾ പലപ്പോഴും നാം വായിച്ചെടുക്കുന്നത്. നിഷ്കളങ്കമായ അവന്റെ മുഖവും കള്ളന്റെ പക്ഷംചേർന്ന ആളുകളുടെ ഭർത്സനം ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന റിക്കിയുടെ അരികുപറ്റി നിൽക്കുന്ന അവന്റെ നിസ്സഹായതയും തന്റെ പിതാവിനെ തല്ലുന്ന ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിൽ നിന്നുള്ള ഉള്ളം നടുക്കുന്ന നിലവിളിയും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നമ്മെ പിന്തുടരും.

യുദ്ധാനന്തര റോമിന്റെ തെരുവിലൂടെ ക്യാമറയേന്തി 'നോവുമാത്മാവിന്റെ' ജീവിതസമസ്യകളെ ഡിസീക്ക 'ഫോക്കസ്' ചെയ്തത് മനുഷ്യനും കാലവും നീതിശാസ്ത്രവും കുഴമറിയുന്നത് നമ്മെ നന്നായൊന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്താനും എന്നാൽ പ്രത്യാശയിലേക്ക് നയിക്കാനുമാണ്. അനന്തതയിലേക്ക് നോക്കി അന്തംവിട്ടു നിൽക്കുന്ന റിക്കിയുടെയും സംഭവിക്കുന്നതിന്റെയൊക്കെ പൊരുൾ അറിയാതെ നിന്ന് വിതുമ്പുന്ന ബ്രൂണോയുടെയും കൈകൾ കോർക്കുന്നതിന്റെ സമീപദൃശ്യത്തോടെ ചിത്രം അവസാനിക്കുമ്പോൾ ആ കൈകൾ കോർക്കുന്നത് നമ്മുടെ നെഞ്ചിലാണെന്ന് നാം അറിയുന്നു. അതിനാൽ ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ഓർമകളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മോചനമില്ല. കലയുടെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമായ, സവിശേഷമായ വികാരാവിഷ്കരണം എല്ലാനിറവോടും കൂടി സാഫല്യം നേടുന്നത് അനാദിയായ ഒരു അനുഭവപരമ്പരയിൽ നാം അറിയുകയാണ്. ബൈസിക്കിൾ തീവ്സ്ന് മരണമില്ല.

തർക്കോവ്സ്കിയുടെ ഇവാൻ എന്ന കുട്ടിയെപ്പോലെ ബ്രൂണോയ്ക്കും മരണമില്ല.

പുസ്തക പരിചയത്തിലേക്ക്:-

ജലാശയത്തിന്റെ കാവൽ
തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ
വില.27/- എഡിറ്റർ
മനോജ് കാട്ടാമ്പള്ളി.
സൗരവം പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കണ്ണൂർ,

നാട്യശാലയിലെ തീ
കവിതകൾ, വില. 35/-
ചെന്താപ്പൂര്
നാളെ ബുക്സ് കൊല്ലം

ലഘുമാസിക മുഖത്തലയിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു വരുന്നു. ശക്തമായ ചെറു രചനകൾ അയക്കുക.
ചിദംബരം മാസിക
എഡിറ്റർ, അപ്പു മുട്ടറ
വിലാസം. നൂപുര, മുഖത്തല.പി.ഒ., കൊല്ലം.691577

തിരിഞ്ഞുനോട്ടം

ബഷീർ കൃതികളിലെ
കാക്കനാടന്റെ കുറിപ്പിൽ നിന്ന്

തലമുറകളുടെശബ്ദം

ബഹുമാനപ്പെട്ട ജനാബ് മുഹമ്മദ് ബഷീർ അവർകൾക്ക്,
ഇവിടെ ഈ ദേശിംഗനാട്ടിൽ വിദ്യാധരൻ എന്നൊരു വസ്തു ഉണ്ട്. 18 വർഷം മുമ്പാണ് ഞാൻ ഇതിനെ ആദ്യമായി കണ്ടത്. ആദ്യത്തെ 4 വർഷക്കാലം ദിനം പ്രതി കണ്ടു. പിന്നീട് ഞാൻ നാടുവിട്ടുപോകയാൽ വല്ലപ്പോഴും ഒരിക്കലായി കാണൽ. കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലമായി ഞാൻ ഈ രാജ്യത്ത് കടപ്പാക്കട എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ നാൽക്കവലയ്ക്കടുത്ത് താമസമാക്കിയിരിക്കുകയാൽ മിക്കവാറും ദിവസങ്ങളിൽ കാണേണ്ടി വരുന്നുണ്ട്. വിദ്യാധരാഖ്യമായ ഈ വസ്തുവിന് 18 വർഷങ്ങളായി മാറ്റമൊന്നുമില്ലെന്ന താണ് ഒരു വിശേഷം. ആകൃതി, വ്യാപ്തം, തൂക്കം, പ്രായം തുടങ്ങിയ ഭൗതികഗുണങ്ങൾ മാറ്റമില്ലാതെ നിലനിൽക്കുന്നു. തിടുക്കത്തിലുള്ള സംസാരം ഗൗരവം വരുമ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേകതരം ചവയ്ക്കൽ, അസാരം നര സഖാവെ എന്ന സംബോധന എന്നിവയൊക്കെയാണ് ഇഷ്ടന്റെ ശാശ്വത മൂല്യങ്ങൾ. ('സഖാവേ' എന്ന വിളി കേൾക്കാത്തവർ ചുരുങ്ങും. ആ കൂട്ടത്തിൽ വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ വി.കെ. എൻ, ശ്രീബുദ്ധൻ,ന്യൂ ഇന്ത്യ പ്രിന്റേഴ്സ് മാനേജർ കെ. രാജേന്ദ്രൻ, മുൻമന്ത്രി വെല്ലിംഗ്ടൺ, അരിസ്റ്റോട്ടിൽ, ഒനാസിസ്, മുൻ പോലീസ്മേധാവി മരിയാർപൂരം, ഊളൻ കുപ്പയ്യൻ മുതലായവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. പലരും പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, വിദ്യാധരൻ അതൊന്നും കൂട്ടാക്കാറില്ല). പ്രവർത്തന മേഖലകൾ കൂടെക്കൂടെ മാറാറുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയം, സാംസ്കാരികം, കലാപരം എന്നിങ്ങനെ. ഏറ്റവും പുതിയകമ്പം പുസ്തക പ്രസാധനമാണ്. അങ്ങനെ മഞ്ജുഷ ഉണ്ടായി. മഞ്ജുഷ പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. അങ്ങനെ 'നേരും നുണയും' ഉണ്ടായി.
ഈ വിദ്യാധരൻ ബഷീറിന് കൊല്ലം ജയിലിൽ ആഹാരവുമായി പോയിരുന്നത് വെറും കഥയല്ല. ഇന്ന് ഈ സഖാവ് കൊല്ലത്തെ ഒരു പുവർഹോമിൽ കഴിയുന്നതിൽ നമുക്ക് ലജ്ജിക്കണം.

കൊല്ലം കസ്ബാ ജയിൽ ഇവിടെയാണ് ബഷീർ തടവിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. ◆ എം.ടി, കാക്കനാടൻ, ചെമ്മനം എന്നിവരോടൊപ്പം സഖാവ് വിദ്യാധരൻ.

ഫോട്ടോ : കണ്ണൻ ഷൺമുഖം